

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Domini CCCC.XL. perueniens vsque ad D.XVIII. inchoatur
ab Imperio Justini senioris: complectitur Annos LXXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 464. Hilari Pap. Annus 4. Leonis 8. Severi 4. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14573

quicquid nunc ad notitiam nostram brevi infirmatione delatum est, in consentu Synodali, qui secundum statuta nostra annis singulis se sibi presidente est congreganda, discutere que sunt acta debent, & a praxilio rationum factis in sub universo actu fraternitatis exigere, ac deinde omnium litteras nostras intimare notitia: ut quod sancto Spiritu dilantate, suscipiendum est, ad compriendos canonicos illicitos ordinemus. Dum te in columnam ecclesiasticam fratres charissimi, Data VI. Id. Octob. Basilio V. C. Conf. eodem quoque quoque argumento illas, que sequuntur, litteras dedit ad Episcopos Galliarum his verbis:

V. Dilectissimi fratribus Episcopi provincia Viennensis, Lugdunensis, Narbonensis Prime & Secunda Alpina Hilari Episcopo.

Est meminimus fraternitatem vestram ea, qua a vobis sunt statuta retinere, nec aliquid ex his desimulare, que scripsimus, ut scilicet pro disciplina Ecclesiastica & pro causis, que inter Domini sacerdotes oborti plurimique non dubium est, Synodalia quorundam Concilia, quorum maxime & in fratre & Coepiscopo nostro Leonio Arelatensi Ecclesia summam locum esse celebrantur, nec aliquid fieri posse credimus, quam quod pro communis Domini domo nostra ordinatio vobis placitura constituit: tamen repetitis litteris eadem nunc quoque observanda decernimus, precipue cum gravissimis Viennensis civitatis Episcopi in vobis essentia in curiam fratris & Coepiscopi nostri Leonis Divesibus Antistitem considerando. De cuius facto vindicte congrua sententiam differentes, relationi fratrum que interim fuerant visa, respondimus. Sed quoniam tantum excessus maiorem vobis sollicitudinem materiam detulerunt: hoc ad universam charitatem vestram etiam per fratrem & Coepiscopum nostrum Antonium scripta direximus, quibus admonita communis omnium sollicitudo procurat, ne quisquam fratrum in alterius prorupturus iniuriam transcedat terminos a venerandis Patribus constitutos.

VI. Unde omnia, que a vobis sunt per fratres & Coepiscopos nostras Faustum & Anaxanum definita roborantes, congregations annuo ordinante fratre & Coepiscopo nostro Leonio admonitis Metropolitanis (quod sepe dicendum est) si locis celebrare dignemini, ad que conveniendi nulla sit cuiquam commutationis difficultas. Cui diligente etiam promissa addidenda est, ut opportunitas quem admodum locorum, ita constituantur & temporum, vicescibus, quibus tam necessitate & salubriter constitutum nostrum negligendum parat, appareat, fratres charissimi. Illius autem confirmationem, quem Viennensis Episcopus alienum & ad se minime pertinentem grauat ordinare presumpsit, fratri & Coepiscopi nostri Leonis relinquimus voluntati, quem consilium non preter humanitatem pensare, que iusta sunt. Deus vos in columnas custodiat, fratres charissimi.

VII. Hoc eodem anno, qui septimus numeratur Leonis Imperij, Elisei Prophete ossa & Palastina Alexandriam translata. Ceterum sepulchrum eius apud Sebastiam exiens sub Iuliano Apostata profanatum esse superius dictum est.

IESU CHRISTI
Annus 464.

HILARI PAP. LEONIS 8. IMP.
ANNUS 4. SEVERI 4.

I. NOVI Consules Rusticus & Olybrius novum annum Christi quadringentesimum sexagesimum quartum aperuere: quo tum Hispania, cum Gallia a nouo Rege Gothorum Euarico assidua durissime ceperunt. Hoc enim anno morte sublato Theodorico Gothorum Rege, frater eius Euaric siue Euaricus regnum cepit: ut Ildorus auctor est, dum ait Anno Imperij Leonis octavo Euaricus, pari scelere, quo frater, succedit in regnum annis decem & octo: in quo honore procius & crimine, statim bello desuit, partem, Lusitaniam deperdit: qui prius captus Pampiloni, Casaragustam inuadit, totamq. Hispaniam Superiorem obtinuit. Tarracensem etiam nobilitatem, que ei repugnauerat, exercitus irruptione peremit. In Gallia au-

tem regressus, Arelatum & Massillum vrbes cepit, suoque regno vtramque subiecit. & paulo post: Sub hoc Rege Gothilegum instituta scripta habere ceperunt: nam antea tantum moribus & consuetudine tenebantur. hac Ildorus, paucis complectens eius cuncta in regno res gestas. Que autem spectant ad perfectionem illarum ab Euarico Galliarum Ecclesijs, dicemus anno Domini quadringentesimo sexagesimo octavo, reddidit singularis temporibus.

II. Hoc eodem anno, qui Constantinopolitana vrbs precessit incendium, Leo Augustus cum plurimum eos coleret, quos Deo sciebat amicos, pre ceteris veneratus Daniele Sryliam (quem cum admirandum vite institutum, tum frequentium miraculorum editio non vicine tantum Constantinopoli, sed reddidit Orbi notum) vna cum Gennadio Patriarcha inuist, qui ad eum ordinandum presbyterum petere: quod & praestitit, licet illo diutius reluctante. Tunc & ipse Daniel Gennadio futurum praedixit incendium vrbs, quod vt anteuerteret ieiunijs atque precibus admonuit, significans & praedicens id ipsum Imperatori. Hec quidem fusijs ipsius Danielis Acta fideliter scripta: ex quibus memori dignum illud de Leone Imperatore ab auctore narratum, ipsius verbis, ne quid adfuturum pater lector, hic describamus: ait enim de ipso Leone Augusto Daniele ad eum:

Cum non ingentes, qui sunt Imperij proprii, sumisset spiritus, sed dilucisset, quantum sit virtus Imperio prestantior: ipse quoque Imperator ad eum ascendit, super columnam videlicet, & perinde ac si regnum sacrum ac supercilium, reliqueret inferius & se excussit, se quidem humi prostravit, tangit autem sacros idem pedes, quasi hoc faciendo magis honoraretur, quam quod esset Imperator: Quis cum tetigisset, impletur admiratione, sicut prius Gelasius erant enim isti pedes valde tumentes & humano stantes videribus; eratque simul horribile & miserabile, illos videre tangere. Tunc etiam Imperator donat eum basi & purpurarum columnarum, quas ipse posuit, duplicem etiam columnam nominans. hac Ildorus addit que terribilia post annu vnus circum Constantinopoli contingere: nos vero suo loco dicemus anno sequenti. Potuisset quidem huic secundum officij diuini placare numen Imperator, atque venturam cladem anteuertere; nisi peccatis id exigentibus, populus illam e Dei manibus extorsisset iniuri. Et quod iam completa erat iniquitas Sodomorum, non intercedit Abraham: obliuiscitur, inquam, Gennadius, quod monerat Daniel, publicas indicere preces, & ieiunia biduana per hebdomadas singulas imperare. Sic namque Deus vitionem immixturis in peccatores venia indignos, illud pretermittit solet, quod loquitur petrus Iulianus: Messit vobis Dominus spiritum suum, claudet oculos vestros: Propheta & principes vestros, qui vident visiones, operiet. Denim tum Gennadius, tum Imperator, que audierant de clade incendij a Deo sanctissimo, omnino ea obliuioni manerunt.

IV. Quod pertinet ad res Ecclesiasticas, hoc eodem anno, qui etiam notari consuevit post Consulatum Basilij, datum legitur decretum Hilari Papae aduersus Viennensem Episcopum, cui eiusmodi preposita est inscriptio:

Præceptum Hilari Papae de Ecclesia Diocesi, ubi Episcopus in die 12 a Viennensi Episcopo ordinatus est.

Dilectissimi fratribus Vitorio, Ingenuo, Idacio, Eustasio, Vuentio, Eulalio, Faustio, Anaxanio, Proculo, Ansonio, Paulo, Memoriali, Calisto, Procijs, Entropio, Ausiano, Verbo, & Leonio Hilari.

Sollicitis admodum nobis, & ex vobis, que proxima ad nos relatione certa derulerat, multa expectatione suspensis, littere dilectionis vestre, fratre & Coepiscopo nostro Antonio, quem dignum tamē legatione proleimus interpretem, deferente, sunt tradite, qua nos ab ipso contextu sui contrisanti principis: nam qui requiescere sollicitudinem nostram, & magna ex parte relaxari in huius, que a sancta memoria dilectore meo de Viennensi Episcopo premissa sunt, credebamus, euidenti assertionem cognouimus, & non sine dolore miramur, definitionem illius a Mamerto Episcopo nunc potuisse transcendere, per que Ecclesia privilegium preparat acquiri: cum præcipue sancti fratris & Coepiscopi nostri Leonis moderatio

DANIEL
PREDIXIT
INCENDIUM

III.
LEO IMPERATOR
CYANUS
VENERABILIS
DAVIDEM

Genes
19.

Isa. 29.

IV.

Palm. 100.

V.

VI.

VII.

VIII.

formam continentia praeberet debent: aut si spiritu emul-
 lationis inflatum cum (quod non oportuit) arbitratum est negligen-
 dum. deservit sui saltem instructum exemplo illius imitaretur
 temperantiam, cuius honore persurgitur: nec transgrediendo vio-
 larit, quod iam nunc, nisi patientia moderamina teneremus, pos-
 set amittere. Cui vniquam profuit, mens rebelli: aut quem super-
 bia non inclinavit elatio? Altior est humilitatis gratia, cui pau-
 peritate spiritus ad premium promissa beatitudinis iter regi caelestis
 aperitur. Nec perfidorum prauaricator existimus esse, quod fecit
 si eruditus doctrina Ecclesiasticum, quid videretur, agnosceretur:
 cum alter secundum prophetica vocem in medio Domini ad-
 omnis habitare prohibetur: alter, suscipiente se Domino, semper iun-
 ctus asseritur, cuius consolatione saluatur. Peccata venerabilium
 veterum multa replicari, quae iuxta veritatem dicta monstrantur:
 sed ab eadem causa, quae se, ut loqueremur, inicit, recentiora sunt
 exempla sumenda. Non dignitatem Viennensis Ecclesiae Mamertus
 Episcopus memini Arelatenis Antistitis quondam transgressionem
 creuisse, & pro corrigendis, quae perperam gerebantur, inuolabli
 postea definitione compositum, ne alter in gloriam, alter in totum
 veteri honore per vicinum praecessorū reperitur exuium.

Sicuti ergo & vestra dilectionis relatio, & fratris & Coepiscopi
 nostri Antonij insinuatō referant, claret praedictum privilegia
 certū conclusa terminis velle perdere plus volendo. Qui abusu
 fratris & sacerdotis Leonij moderantia, diuersibus contra sui
 Episcopum, etiam si est meritis, non timuit consecrare: In quo
 factum eius conuenit fieri, ut iuxta eorum, quae perpetrata
 sunt, qualitatē non sine iactura proprii ordinis etiam illam a sa-
 cerdotali consortio subinueni cerneret, quem ore acuit indebitē,
 quemque indignissime fecisse conuenit, quem ore acuit indebitē,
 quemque indignissime fecisse conuenit, quem ore acuit indebitē,
 quemque indignissime fecisse conuenit, quem ore acuit indebitē,
 quemque indignissime fecisse conuenit, quem ore acuit indebitē,

Verum ad Ecclesiarum quietem tanta transgressionis vulnera
 memores Apostolica sapientia curari voluit, ut ante fomenta, ut
 corpora nostri membra in forte sanandam in integritatem restitu-
 nam per meliora medicamenta reuocetur: nec credatur negligi,
 quod interim non monetur abscondi. Prauia medenda semper au-
 steritatis est lenitas, nec omni ferro statim culpa comprehenditur, aut
 inexplorata, vel quod facile prodisse possit, offeritur: nunc enim
 temporis opportunitas, nunc languentis necessitas, nunc medicina
 ipsius & modus est querendus, & qualitas: ut omnia per sapientiam
 facta in vitij reprimendis soliquilo curantur gaudeat reparatione,
 quod saluat, nec careat moderatione, quod reseruat.

Hic igitur vestra fraternitas grauius prudenterque perpensis,
 alia apud nos dissimulare posse non estimet: in quorum se maxime
 contumeliam, qui non immerito pulsatur, crexit: fratrem enim no-
 stro Leonio nihil consilium a sancta memoria deservit: meo iuris
 potuit abrogare, nihil valuit, quod honoris debetur, offerri: quia
 Christianorum quoque Principum lege decretum est, ut quicquid
 Ecclesiae caritatis rectoribus pro quiete omnium Domini sacer-
 dotum atque ipsius obseruantia disciplina in asserendis confes-
 sionibus Apostolica sedis Antistitis suo pronunciauerit examine, Anteranter
 accipi, tenaciterque seruari eorum suu plebibus charitas vestra co-
 gnoscet, nec vniquam possent conuelli, quae & sacerdotali Eccle-
 siasti a praecipione sulcerentur, & vicia.

Vnde moderatōnis vestra nomen tenentes, ad Veranum
 fratrem & Coepiscopum nostrum scripta direximus, ut praedictum
 de nostra delegatione conueniret, quatenus quod de eo reuuleris,
 agnoscat: quia onerosum esse non debet delinquentem fratrem
 de proprijs excusibus increpare, quibus praecceptum constat frequen-
 ter ignoscere. Necessē est autem, si nullum correctionis eius indi-
 cium suspenderit, quod illa est professio retinendam, quam de fi-
 nitione sedis Apostolica periculo ordinis sui obseruandam semper si-
 ne vlla deinceps transgressionem resister, ad Arelaxensem Ecclesiam
 easdem quatuor ciuitates, quarum non sunt, aut non sunt Mamertus
 Episcopus, ordinatione esse reuocandas. Quod etiam tunc oportet
 fieri, si vlla vniquam post eum, quem nunc charitate corrip-
 tuus, & vltimis ab illius confidimus absistere, praesumptionis

huius imitator existerit. De hoc sane, qui licet inchoate diuersum
 cognoscitur ordinatus, iustitia ratione censuram, ut sacerdotium
 eius fratris & Coepiscopi nostri Leonij confirmetur arbitrio, a
 quo rite debuit consecrari. Deo vos custodiat frater charissimus, au-
 longiore. Dat. VI. Kalend. Mar. P. C. Basilijs P. C. Conf. Non mi-
 teris lektor, Romanum Pontificem Hilaram aduersus
 Mamertum adeo vehementer in fugere, virum (vt decla-
 ratur euerge) sanctitate insignem: in his enim, quae con-
 tentio fieri sunt, per facile est quemque decipi, per simile
 etiam S. Leonia accidit, qui in S. Hilatum eadem ferme ex
 causa acerime inuectus est. Quis nesciat sepe accidere,
 vt falsis accusationibus & surreptionibus aures Pontifi-
 cum replentur, & cum putant agere, quod iustum appa-
 reat, exagitant innocentem: sed de his latius.

IESV CHRISTI Annus 465.

HILARI PAP. LEONIS 9. IMPP. ANNUS 5. SEVERI 5.

IN SENI calamitate notatus praesens annus quadrin-
 gentesimus sexagesimus quintus, Constantino politana
 vrbis conflagratione, nouo Consule nequissimo Basilio,
 haereticorum fauore praecipuo, aperitur, collegati con-
 iunctio in Occidente a Severo Augusto Hermetico Go-
 rtho, opera Ricimeri Ariani. Qui igitur magistratu duo-
 rum haereticorum, alterius Consulis Ariani, alterius ve-
 ro Eurychiani, incipit annus, memorabilia secum mala
 vexit. Huiusmodi Consulibus (inquit Marcellinus) Constanti-
 nopoli magno iniuria incendio facie scelerata deplangitur. In ipse
 Sed accipie ista fuitis narrata ex Danielis Scyllite, qui can-
 cta praedixit: fidelibus Actis.

Incipit quidem (inquit auctor) principium habebat
 anni ambitus, & mensis inflabat, quem Romani vocant septem-
 brem, in quo magis martyri Mamantia festum py celebrant, cum
 Vespere ergo, quando festum a pyis preparatur, & tota nocte
 agitur vigilia, finem accipit magis Danieli propheta: Et re-
 pte in maxima atque regia ciuitate incipit incendium, quod vix
 ad id est excitatum, & addid inualuit, vt ferē vniuersam contriverit
 ciuitatem. Nam capis quidem a muro, qui est prope mare, quem
 etiam nominant nauale: peruenit autem vsque ad forum Constanti-
 ni, & peruenit ad portum Iulianum, quasi mediam ciuitatis ciuita-
 tatem. Quo in loco & comprehensa sunt vniuersa corpora: que-
 tumque vere subre comprehensa, facile perierunt. Et sic passus
 ignis in maximam creuit flammam. Eratque malum inexpu-
 gnabile: quippe cum quicquid ad open frendam asseratur, ar-
 gueretur nihil proficere. Quapropter multas quidem domos, mul-
 ta autem templa, virorumque & mulierum proferis depascenti
 multitudinem: multi vero partibus & membris corporu, qua
 inuastat ignis statim mutilabantur, erant, semustulati: & me-
 dia parte casti, miserabiliores qis, qui omnino cum sui perit-
 rant.

Erant ergo periculum, ne quod vulgo celebratur, Orbis terra
 miraculum. Constantium inquam ciuitas, cerneretur pari similita
 incendia Sodomorum. Vix tandem vt in tanto malo cu reu-
 in mentem S. De nieli praedictio, & credant fore, vt illis solum
 precibus saluum vineatur: Hinc factum est, vt ad eum magna ce-
 leritate currenter, ille quidem pecunie deflessi priuationem,
 hic seruorum, alius domū, alius amicorum, & hiequidem cognato-
 rum, ille vero vxoris & suorum filiorum, alius autem omnium
 facultatum. Propter qua Sanctum tanto dolore affecte, vt r-
 tuus repletus lacrymis, eos damnare negligente, quod ipso cu mul-
 tum resistente & praedicante, malum pauentia vitare non ca-
 rauerit: vt qui in patiente solum fuerint Nisiuita, non autem
 in patiente. Hoc dicens, illis quidem sic suadebat curam gerere
 orationis & ieiunij. Quoniam ipse quos, manus in caelum tollens,
 illic implorabat auxilium. Et post orationem cum eu dixisset si-
 nem calamitatis, eos dimisit: Post septem (inquit) dies cessabant
 mina ignis. Sicut ille dixit, & res est confecta: septimo enim die
 non erat amplius ignis. Tunc & alios & eos, qui gerebant
 magi-